

**מדינת ישראל
משרד הביטחון**

**MINISTER OF DEFENSE BUREAU
MEDIA ADVISOR**

**לשכת שר הביטחון
היועץ לתקשורת**

20 בדצמבר 2012
סימוכין: יועץ תקשורת-291010-805

תפוצה: כתבים צבאיים
כתבים מדיניים
מערכות

מלשכת יועץ שר הביטחון לתקשורת נמסר:

**להלן דברי הפרידה של שר הביטחון, אהוד ברק, מרא"ל (במיל') אמנון ליפקין שחק ז"ל
בהלווייתו בקריית שאול, 20.12.12:**

"טלי יקרה והילדים, בני משפחת ליפקין על כל ענפיה, הנשיא, ראש הממשלה, הרמטכ"ל, אישי המדינה, לוחמים ומפקדים בהווה ובעבר, חבריו של אמנון- מכובדי כולם.

צה"ל ומדינת ישראל נפרדים היום ממפקד ומנהיג שהותיר חותם בל יימחה- על נורמות הלחימה, הפיקוד והדבקות במשימה תחת אש של צה"ל לדורותיו. ועל עצמתו הכוללת של צה"ל וחוסנה הביטחוני של ישראל בדור הזה.

איש שהרים תרומה ייחודית ומתמשכת למאמצי האמת של ישראל- להבקיע אל מציאות של שלום וביטחון. ופעל להבטחת עתידה של ישראל- לא מתוך התעלמות או הדחקה, אלא מעמדה של כוח וביטחון עצמי, הבנה כואבת וטעונת אמפתיה אנושית, לשני הצדדים וקריאה ציונית ישראלית ומפוכחת- של האלטרנטיבות שלפנינו.

**מדינת ישראל
משרד הביטחון**

**MINISTER OF DEFENSE BUREAU
MEDIA ADVISOR**

**לשכת שר הביטחון
היועץ לתקשורת**

אנחנו, רעיו לנשק ובני דורו וסברו של אמנון- איבדנו אדם שהיה מזן מיוחד , לא שכיח, קלאסה לעצמו. **חכם וכריזמטי**, ובה בעת **צנוע ועניו**- כפשוטו. **מפוכח** בצורה מיוחדת, צינית מעט, ורווית **הומור**. חבר אמת לחבריו. ואיתם- גם איש רעים להתרועע. עם כל אחד מהם עפ"י דרכו. **חף מכל פוזה**, או ניסיון להרשים. אמנון מעולם לא נדרש למאמץ הזה. זה בא-לבד.

אמנון מדבר ב"גובה העיניים". מיישיר את מבטו הצלול אל תוך עיניהם- של ראשי ממשלה ושועי עולם ממש כמו אל מ"פ צעיר או נהג. איש "העצה הטובה"- אליו נמשכים כפרפר אל הפרח פקודים ומפקדים בהווה ולשעבר, אישי מדינה- משלנו וזרים, חברים ואורחים לרגע. כל מי שמבקש "עצה בריאה", אמיתית וחכמה.

אמנון מהלך בדרכי החיים ובינינו- כנסיך. שקט נפשי ופתיחות. **לעולם איננו מתלהם**, לעולם איננו מרים את הקול. מופת של שליטה עצמית. ופשטות הליכות- של מי **שנתברך** בכל מה שניתן לבקש. ומעולם אכן **לא ביקש** לעצמו **תפקיד** או דבר מה. הוא שומר על אותה התנהגות **אצילית** ועצורה גם כאשר **בשליש** האחרון של חייו- תוכפות וחוזרות, אחת לכמה שנים, הראיות לכך שלפניו **מאבקים** מכבידים והולכים.

אבל **אמנון** היה מעל הכל- מופת מובהק של אומץ לב, של התעלות **רוח האדם** הבלתי נכנעת אל מול הנסיבות.

**מדינת ישראל
משרד הביטחון**

**MINISTER OF DEFENSE BUREAU
MEDIA ADVISOR**

**לשכת שר הביטחון
היועץ לתקשורת**

לנוכח **אש האויב** בשדה הקרב- מול יריבינו/ שכנינו- ליד **שולחן המו"מ** ובעיצוב פתרון מדיני. **בכל תפקידיו**, בכל דרכי החיים. ובהתרסה החוזרת ונשנית מול **התפרצויות המחלה** שהכריעה אותו לבסוף.

בכל אלה מגלה אמנון, שוב ושוב, **אומץ לב וקור רוח** מופלאים, של מי שיודע **פחד וספקות**, אך יודע ומבין את **הכורח** להתגבר עליהם. **ולפעול**- בנחישות ושיקול דעת. אבל לפעול.

זהו **מקור** מנהיגותו וסודה- והוא מחלחל ומתפשט מעגלים מעגלים- משום שהוא מהדהד עם **כמיהה אנושית** עמוקה, **שצפה** אל פני השטח בחדות בעיקר **במצבי משבר** ואי וודאות- כמיהה **לכיוון ולדרך**, **לתקווה** והשראה, **למובן** ולמשמעות. **להתרוממות** מן היום יום אל **הנשגב**.

זכיתי ודרכינו- אמנון ואני- **נצטלבו** פעם אחר פעם בנקודות **מוקד ומבחן** לאורך עשרות שנים. אני זוכר היטב את שיחתנו **בדירת סטודנטים** בירושלים כשני סרנים צעירים על "צבא הקבע"- **כן או לא?** אני סטודנט **במיל'** של סיירת מטכ"ל- תוהה **האם לחזור?** אמנון- משרת דומני בקמ"נייה של החטיבה- תוהה **האם להישאר?** לא בפעם האחרונה.

אמנון נדמה לי שלא **נהנה במיוחד** משגרת החיים בצבא- ונראה לפעמים **משועמם**. אבל **התגלה** פעם אחר פעם במלוא גדולתו **ברגעי מבחן**.

אני זוכר היטב את התדרוך האחרון, ערב היציאה **לכראמה**. ואת **הכרכור** בבטן, כשהסתבר שאמנון עם פלוגת ה.a.m. תקוע בשטח נחות, מול טנקי פטון ירדניים, מצפון לעיירה.

**מדינת ישראל
משרד הביטחון**

**MINISTER OF DEFENSE BUREAU
MEDIA ADVISOR**

**לשכת שר הביטחון
היועץ לתקשורת**

מנהיגות תחת **אש וקור רוחו** של המ"פ- אמנון- הם שעמדו בין **ביצוע משימת** החסימה ולאחריו ניתוק המגע עם הפצועים- לבין **הסתבכות** רבתי.

אני זוכר היטב 5 שנים מאוחר יותר את השיחות על המרפסת במפקדת **קחצ"ר** ברמלה, עם עוזי יאירי ז"ל ועם אמנון. עם ההתלבטויות ביציאה למבצע בביירות. **נחתנו** יחד באותו מקום בסירות הגומי. חזרנו מחופים נפרדים. הכוח שלי **איבד את הקשר** עם החפ"ק בכל מהלך המבצע. רק **בסירות** הגומי בדרך **חזרה** הסתבר- ושוב כמו מכה בבטן, כי בפקהאני התפתח קרב מר, יש פצועים והרוגים. והתחקיר **הקצר** הענייני בבסיס חיפה- עם **מנו ודדו** בעוד גופותיהם של **חגי ואבידע** ז"ל, קציני הסיירת, מפונים מהסטיל **ויגאל פרסלר** מפונה לבית החולים. אמנון מדווח ביושב **ובקיצור** ענייניים. האמת, גם אופייניים.

ורק כשאני מדובב אח"כ את זטורסקי ז"ל, סגנו, על ההתרחשות, אני מבין **בדיוק** מה קרה. כח **קטנטן**. כמעט שליש **פגוע** מיד. המשימה **מתבצעת** והמבנה **מפוצץ** תוך קרבות **מגע** מטווחים של מטרים, על הטיפות האחרונות של דבקות **במשימה**, **אומץ** לב, **קור רוח** ו**מנהיגות** של **אמנון**- וקומץ לוחמיו. משם הבעת פנינו הקודרת משהו, מתחת לתלתלים, **בתמונה** השחורה לבנה שראיתי אתמול בעיתון.

אני זוכר היטב שנה **מאוחר** יותר את קולו **השקט**, היציב והענייני של אמנון ברשת הקשר, מהחפ"ק של עוזי יאירי בתעלת ההשקייה, כמה מאות מטרים מאחורינו. **כשאיציק** מרדכי ואנוכי נאבקים על **המשימה**, וחיי **הלוחמים**, וחיינו שלנו ב"חוזה הסינית". אני זוכר את

**מדינת ישראל
משרד הביטחון**

**MINISTER OF DEFENSE BUREAU
MEDIA ADVISOR**

**לשכת שר הביטחון
היועץ לתקשורת**

אמנון **לצידי** באינספור של זירות מבצעים ואסונות, וגם כמפקד "מבצע שלמה" באדיס אבבה. אני זוכר את שיחתנו במלון "דן" עם שחרורו מצה"ל ובקשתי והמלצתי אליו לחבור אלי- ולכהן כ**שהב"ט**. לא הצלחתי.

ואני זוכר אותו כשר בממשלתי. לגבי **אמנון** לא היה חשוב מעולם מה **התיק** בו החזיק, מקומו בכל ה**תייעצות** ביטחונית מדינית **רגישה** היה **מובן מאליו**. והיו רבות כאלה. וכמובן, קמפ דייוויד, שבה תרומתו של אמנון הייתה מהותית- משום האמון שרכשו לו הפלסטינאים (וכמובן גם אנחנו). להוותנו גם קסמו של אמנון שפעל עליי (ועל שמיר, רבין ופרס, היום למדתי גם על נתניהו)- לא הספיק לערפאת.

פעם **אחת**- קיבלתי ממנו תפקיד- את **אלוף מרכז**. ו**שלוש** פעמים- העברתי אליו את **שרביט** הפיקוד: על **אמ"ן**, על **ל" ס' הרמטכ"ל**, ועם תם שירותי- את הפיקוד על צה"ל **כרמטכ"ל**.

הייתי **גאה** ושקט **בכל** הנקודות הללו. ידעתי שההגה הופקד בידיים **שקולות**, יציבות, חכמות ו**אחראיות**. רווייתי נחת מיוחדת מאמנון **כס' הרמטכ"ל**. אין טוב מלדעת **תמיד** שכשאתה **מאציל סמכויות** (ורמטכ"ל איננו יכול להימצא תמיד ובכל מקום)- מי **שיחליט ויבצע** שוקל את הדברים **במקצועיות**, **ברצינות**, באחריות ובחכמה- לא פחות טוב משהיית עושה זאת אתה.

אמנון נחשף לתחום **המדיני** עוד **כר' אמ"ן**, תפקיד ממנו נהנה מאוד. וקנה גם את הערכתו העמוקה של יצחק שמיר. אל **אמנון** עבר ממני **המקל**, במרוץ השליחים של השיחות עם הרמטכ"ל הסורי **חכמת שיהאבי**- תחת רבין כראה"מ ושהב"ט. ורבין- שממש **אהב** את אמנון- גם **הטיל עליו** את **הדיון הבטחוני** עם הפלסטינאים.

**מדינת ישראל
משרד הביטחון**

**MINISTER OF DEFENSE BUREAU
MEDIA ADVISOR**

**לשכת שר הביטחון
היועץ לתקשורת**

רק טבעי היה שאמנון **התייצב**- בכל **עוצמתו**, פכחונו **ואמץ ליבו**- בשרות המשימה של חיפוש כל דרך, גם אחרי פרישתו מהממשלה- **להבקעה** מול הפלסטינאים. הבהירות הזאת- כי רק פתרון של **"שתי מדינות לשני עמים"**- גם אם זה **קשה**, וגם אם יחל **בהסדרי ביניים**, או אפילו במהלכים **חד צדדיים**. רק הוא **מבטיח** את **עתידה** של ישראל ואת **קיימותם** ארוכת הטווח של **החלום, החזון והמעשה** הציוני. וכי פתרון זה **יושג**, רק אם **נגייס**- ויגייסו **שכנינו**- אומץ לקבל **החלטות**, כוח **לבצע** אותן, לצד **פיכחון מוחלט** בהבנת **האלטרנטיבות**. זוהי **מורשתו** המדינית, אולי נכון יותר לאמר, **צוואתו** המדינית- של אמנון. ומילה **לטלי**- היית **איתו**- רעייה, אהובה, שותפה וחברה, ולא פעם גם **כתף תומכת**- שגם החזק בבני האדם זקוק לה לעיתים. היית כל אלה- כפי שרק **את** יודעת, ואמנון **ידע**.

היי חזקה, כפי שאמנון היה תמיד. ומצאי אם ניתן מעט נחמה **בילדים**, בזיכרונות, במה שהייתם זה לזו, ובידיעה שאמנון **חי בזיכרוננו**, בהווייתנו, **ובזיכרונם** והווייתם של **מאות אלפים** נוספים. לפחות **לגבינו**- כל עוד **אנו חיים**.

אמנון- **אהבתי** אותך. למרות שמעולם לא התרנו לעצמנו לדבר **כך** כשחיית.

אֶחָסֵר אותך כל ימי- **באתגרים** ובטלטלות שעוד לפנינו. ולא פחות- **בימים** שביניהם.

נוח בשלום, איש אמיץ.

נוח, סוף סוף, על משכבך. היה שלום.

**מדינת ישראל
משרד הביטחון**

**MINISTER OF DEFENSE BUREAU
MEDIA ADVISOR**

**לשכת שר הביטחון
היועץ לתקשורת**

יהי זכרך ברוך. אנחנו נוצרים אותנו בליבנו".

תקשורת שר הביטחון